

rige Herrer Læger, som ville søge at tvinge os ind under et eller andet Tvangsregimente, som maaske vilde være heldigt fra et rent hygiejnisk Standpunkt, men som vil være højst ubehageligt for os alligevel. Derfor er jeg imod dette Forslag.

K. M. Klausen: Det er angaaende Forslaget om at bevilge 25,000 Kr. til Nedsættelse af en Kommission i Anledning af Undersøgelser, der skulle foretages om Tuberkulose, at jeg ønsker at udtale mig. Det vil være det høje Ting bekendt, at der fra Socialdemokratiets Side i Efteraaret blev indbragt et Lovforslag, der gik ud paa at stille 40,000 Kr. til Raadighed for Justitsministeren, saaledes at der fra Ministeriets Side skulde fremsættes Planer og Overslag til Oprettelse af to Folkesanatorier. Dette Lovforslag blev henvist til Finansudvalget, og der har det ligget siden, og der er ingen Sandsynlighed for, at dette Lovforslag vil blive fremmet. Det har været til Forhandling i Finansudvalget, men der viste sig ingen Stemning for det hos Flertallet og for Resten heller ikke hos de to andre Mindretal, moderate og Højre, saa der er altsaa ingen Sandsynlighed for, at dette Lovforslag vil blive fremmet i denne Samling. Grunden til at man ikke ønsker at fremme dette Lovforslag, siges jo at være den, at den ærede Justitsminister har vist en bestemt Modstand mod Lovforslaget. De andre Partier skød sig altsaa ind under Justitsministeren og lagde Ansvaret over paa ham. Det forekommer mig ikke at være rigtigt, det har man ikke Ret til. Man maa jo huske paa, at et saadant Forslag godt kan fremmes og gennemføres, selv om Ministeriet til et vist Punkt yder Modstand. Det forekommer mig, at det vilde have været rigtigt, om Forslaget var gennemført her og sendt op til Landstinget, saa at vi ogsaa kunde høre dets Mening om denne vigtige Sag. Der er jo heller ingen der ved, om ikke Landstinget muligvis vilde gaa med til et saadant Forslag, saa at der kom til at foreligge en Beslutning fra begge Ting. I saa Fald var det meget muligt, at Ministeren opgav sin Modstand. I alt Fald synes jeg, at Sagen havde fortjent, at man søgte den fremmet, saa vidt det staar i Folketingets Magt. Men nu er Forslaget jo begravet i Udvalget og vil ikke komme frem i denne Samling.

Man er her gaaet en anden Vej og har foreslaaet en Kommission nedsat. Dette Forslag fra Finansudvalgets Side skyldes maaske den store Interesse, som

denne Sag har vakt rundt omkring i Landet. Jeg skal nævne, at vi for en Maanedstid siden modtog en Adresse undertegnet af ikke mindre end 228,000 Sygekassemedlemmer, gaaende ud paa at udtale Tilslutning til Socialdemokratiets Forslag. Det er sikkert den største Adresse, der nogen Sinde er indgaaet til Rigsdagen, og den vidner om den Opmærksomhed, som denne Sag har vakt i Befolkningen. Det er beklageligt, at Rigsdagen alligevel viser sig afvisende og kun stiller Forslag om at nedsætte en Kommission. Jeg er gaaet med til dette Forslag, fordi jeg saa, at det ikke var muligt at faa det andet Forslag fremmet. For øvrigt kan jeg i Grunden ikke se, hvad man skal med en Kommission her. Denne Sag har staaet paa Dagsordenen i lang Tid, den er jo debatteret baade i Lægestanden og ude i Befolkningen. Der er allerede bygget 2 Sanatorier, et privat ved Vejle Fjord og det af Kjøbenhavns Kommune opførte, der skal tages i Brug i den kommende Sommer. Der foreligger altsaa gode Oplysninger, og jeg forstaar ikke rigtig, hvad denne Kommission skal udrette, jeg synes, det er at gaa en Omvej. I det hele taget er Kommissioner jo noget, man har en vis Skræk for. Vi have jo ofte set en vigtig Sag blive lagt hen i en Kommission og saa set dens Medlemmer sidde og sove over den i Aarevis, uden at der kommer et Resultat frem. Jeg vil haabe, at det ikke maa ske her. Naar jeg stemmer for Forslaget, er det i den bestemte Forudsætning, at Kommissionen ikke skal sidde i aarevis og begrave denne Sag, men gøre sit Arbejde færdigt inden næste Rigsdagssamling, saa at Rigsdagen, naar den træder sammen til Efteraaret atter kan komme til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Denne Frist forekommer mig passende og tilstrækkelig til, at det foreliggende Materiale kan blive bearbejdet.

Vi have fra saa mange Sider hørt, at Staten ikke skulde give sig af med denne Opgave, den burde overlades til det private Initiativ, og der blev i den Anledning dannet en saakaldet Nationalforening, der maaske nok har taget et noget større Navn, end den fortjener at føre. Denne Nationalforening har til Opgave at løse denne Sag ad privat Vej. Det er min Overbevisning, at det aldrig vil lykkes Foreningen. Jeg har ikke noget imod, at denne Forening er dannet, og jeg tror, der er mange Opgaver, vedrørende denne Sag, som den kan løse, navnlig naar der